

Janne Normann (RV):

Jeg synes, at hr. Halvgaards argumentation er meget ulogisk, når han i sit første indlæg taler om et diktat fra FN og her om tvang. Der er jo ikke tale om nogen tvang. Det er folketingets frivillige beslutninger, og det er faktisk det, vi står her og diskuterer.

Jeg kunne da godt lide at høre, om hr. Halvgaard er klar over, hvorledes fremskridtspartiets repræsentant i FN, da dette spørgsmål blev behandlet, stillede sig.

Steen Folke (VS):

Hr. Ahlmann-Ohlsen mente at have hørt, at jeg så en sådan konvention som vejen til socialismens indførelse. Slap bare af, hr. Ahlmann-Ohlsen, det er der ikke tale om, og det sagde jeg naturligvis heller ikke. Men jeg vil da gerne understrege, at jeg mener, at der er en sammenhæng mellem de samfundssystemer, som er kvindeundertrykkende, og som vi lever under i vores del af verden, men også i andre dele af verden, der er en sammenhæng mellem samfundssystemer og kvindeundertrykkelse, og i den forstand mener jeg det er nødvendigt at indføre socialisme, som er en helt anden samfundsform, hvor det er muligt at ophæve både den form for undertrykkelse, som kvindeundertrykkelse er, og andre former for undertrykkelse, der bl.a. findes i vort samfund.

En konvention som den, vi har til drøftelse i dag, er naturligvis kun et instrument, der kan hjælpe lidt, modvirke den kvindeundertrykkelse, der finder sted. Den er i sig selv på ingen måde et skridt mod hverken det ene eller det andet samfundssystem. Det er helt andre stærke kræfter, der skal laves om, hvis man virkelig skal komme igennem med at ophæve kvindeundertrykkelse og andre former for undertrykkelse.

Jeg vil takke udenrigsministeren for svaret på mit spørgsmål angående forskellen mellem Sverige og Norge og Danmark. Han svarede nu kun vedrørende forskellen mellem Sverige og Danmark. Jeg forstår, at Sverige i grundloven har indbygget, at kønsdiskrimination, kvindediskrimination, ikke må forekomme, og det er da udmærket. Det kunne være, det også burde være i den danske grundlov. Men jeg synes nu egentlig ikke, det er noget udtømmende svar, for så vidt jeg ved, har Sverige ikke desto mindre også for-

eningsfrihed. Jeg ved ikke, om der er nogen forskel mellem foreningsfriheden i Sverige og i Danmark, og det, der er motivet for udenrigsministeren til at tage forbehold over for artikel 7 c), er jo den foreningsfrihed, vi har i Danmark. Hvad er forskellen mellem den i Danmark og den i Sverige? Og hvad er forskellen mellem forholdene i Danmark og i Norge? Jeg ved ikke, om Norge også har indbygget forbud mod kønsdiskrimination i grundloven, så er det da også udmærket, men så vidt jeg ved, er der også i Norge foreningsfrihed. Derfor kan jeg stadig ikke forstå, at det skulle være nødvendigt for Danmark at tage et forbehold, som Norge og Sverige ikke har fundet det nødvendigt at tage.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg mener, at det er meget rigtigt, som det er blevet sagt fra flere ordføreres side, at den ligestilling, man taler om i denne konvention, naturligvis også skal gælde i i-landene, og at der stadig væk sker meget stor forskelsbehandling af kønnene i mange af i-landene og forekommer meget store uligheder.

Men når det er sagt, så synes jeg også, det er vigtigt at fremhæve, som fru Helle Degn gjorde, at der er lysår imellem, hvordan kvinderne i i-lande, i hvert fald i de nordiske lande, har det, og hvordan kvinderne i mange u-lande har det. For kvinderne i u-landene er det så banale og vanskelige spørgsmål som f.eks. udbygning af infrastrukturen, spørgsmålet om at sikre en bedre vandforsyning, en bedre sundhedspolitik, der er grundlaget for ligestillingen, og det grundlag eksisterer ikke mange steder. Det er spørgsmålet om, at man får kvinderne til på deres egne betingelser at acceptere, at de kan bevare deres status, selv om de lærer at læse og skrive og får en anden stilling i familien af den grund.

Det er spørgsmålet her til os om en ny økonomisk verdensorden. Det er spørgsmålet om en anden fordeling, og i realiteten er det i dag spørgsmålet om at erkende, at mens vi står her og snakker, bliver forskellen mellem de rige lande og u-landene større og større, og kløften mellem kvindernes forhold i i-landene og i u-landene bliver dybere og dybere.

Jeg synes, det er udmærket med en konvention som denne, men jeg vil, ligesom fru